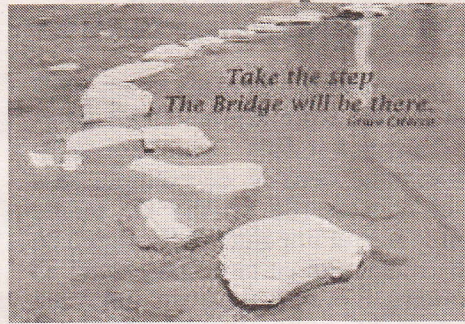




Sfatul Psihoterapeutului



Fluturi în devenire

Primăvară, odată cu copacii înfloriți, apar și omiduțele, ce în curând vor deveni fluturii veseli, împărșiind Viață și Bucuria. V-ați întrebat vreodată cum au fost create aceste omiduțe flămânde și cu ele fascinația fluturilor?

Una din cele mai miraculoase transformări ale naturii se întâmplă în procesul de metamorfoză al omizii ce va deveni fluture. Pentru a-și împlini menirea, omiduța, născută o biată ființă târătoare, parcurge etapele unei călătorii fascinante, culminând cu viața de ființă zburătoare.

Omidă fiind, mănâncă cu poftă tot ce întâlnește în cale, crescând cu repeziciune până când nu își mai încapă în propria piele. Și atunci trebuie să renunțe la vechea haină, ba chiar la câteva rânduri de piele, pentru a deveni fluture. În etapă de nimfă începe marea transformare.

Deși din afară pare că nu se întâmplă nimic, în interiorul crisalidei are loc un travaliu intens prin care corpul omizii se transformă în ceea ce omidă nu și-ar fi putut imagina niciodată că va putea fi. Nimic din afară nu o poate ajuta sau grăbi procesul de metamorfoză.

Totul se întâmplă înăuntru, și e un proces miraculos.

Odată metamorfoză finalizată, Fluturașul își începe nouă Viață.

La început aripile sunt mici și neajutorate, însă sub căldură soarelui, este gata să își ia zborul pentru prima dată.

Metamorfoză fluturelui există în fiecare din noi. Avem nu doar șansa să devenim fluturii care suntem meniți să devenim, însă avem o nevoie intrinsecă - o foame continuă pe care o înțelegem prin căutarea sensului, a menirii noastre în acesta viață.

Această foame nu se stinge decât în momentul în care acceptăm acest proces de metamorfoză, și ne dăm libertatea, fără a ne mai pune frâne, în a trece de pragul fricii, de a ne lasă să devenim ceea ce eram meniți de la bun început să devenim.

Avem acesta șansa mai întâi la adolescență - etapă special creată să favorizeze acesta transformare la toate nivelele. Ne punem, însă, singuri blocajele fricii, nesiguranței și neîncrederii în sine. Frica de a da greș, de schimbare, de a fi diferiți, de a pierde iubirea, aprobarea și acceptarea celorlalți, frica de a greși - sunt frânele cu care nu ne lăsăm să parcurgem acesta metamorfoza.

Propria devenire deviază din ceea ce am putea să fim - un Fluture ("Butterfly"), resemnându-ne a fi doar o muscă ("fly").

Continuăm să ne trăim viața de Muscă până la punctul în care nu mai putem suporta această carcasă, nu ne mai simțim bine în propria noastră piele.

Căutăm soluții în jur, încercând să ne aliniem cu ceilalți.

Suntem prinși în vâltoare vieții, pe cărarea pe care am pornit-o deja, și nu lăsăm nimic să ne deraieze de la acesta cărare. și cu cât am mers mai departe cu ea, cu atât ni se pare imposibil să ne mai întoarcem din drum.

Continuăm să mergem pe un drum care nu este al nostru; un drum anevoios, simțindu-ne extenuați la fiecare pas.

Reușim să ne facem o familie, carieră, copiii, casă, o altă casă; poziție socială; respectul celorlalți. și, după ce am muncit atât de greu să realizăm toate acestea, simțim un gol interior tot mai adânc, tot mai dureros; o lipsă a bucurie. Simțim că viață nu are nici un sens. Ne sperie perspectivă morții.

Ne punem toate speranțele și așteptările în copii.

Succesul sau eșecul lor ecuează cu propriul nostru succes sau eșec.

În procesul nostru e nevoie să renunțăm la vechile haine, pentru a deveni ceea ce suntem meniți să devenim.

Însăși omiduța trebuie să renunțe la 7 rânduri de piele pentru a putea deveni fluture.

Trebuie sa renunțăm la ceea ce suntem, pentru a deveni ceea ce am fost meniți să fim.

Sophia Barna M.Ed., M.S.W., R.S.W. Psihoterapeut si Consultant in Optimizarea Performantelor
www.crossingyourbridges.ca